

ЕДНО ПОДЗЕМНО СЕЛО

Недалечъ отъ Будапешта, столицата на Унгария, въ предградието Будафокъ, подъ земята живѣятъ много семейства. Областита Будафокъ е забележителна съ производството на хубави вина. Заобиколена е съ лозя и обширни ливади, между тревата на които стърчатъ тукътаме опушени комини. Това е изненадата.

Ето какъ описва това странно село единъ журналистъ:

Подъ земята, дето за покривъ служатъ тревистата почва на ливадите или отъпканата глина на пътищата, живѣятъ сговорно около 120 семейства, които съвсемъ не сѫ бедни. Не се касае, следователно, заявление на мизерия. Историята на подземното село Будафокъ датира отъ преди много вѣкове. Когато турцитъ опустошавали Унгария, Будафокъ най-много пострадвалъ. Тогава селяните решили да се скриятъ отъ погледите на мюсюлманските войници, които кръстосвали изъ пътищата край Дунава, и си построили жилища подъ почвата на римския лозя. Така построеното или по-добре издѣлано село имало голѣми преимущества, тѣй че жителите му, макаръ че не ги заплашва вече никаква опасностъ, все още не го напуштаха. Честни и състоятелни, тѣзи хора-къртици говорятъ характеренъ нѣмски езикъ, защото Будафокъ, както и цѣлата хѣлмиста мѣстностъ, се насялява отъ голѣма швейцарска колония. Известно е, че швейцарцитъ сѫ скромни, сериозни, благородни и чисти хора, които никога не биха се приспособили да живѣятъ като къртици, ако отъ подземния животъ не извлечатъ облаги, които дава нор-

малниятъ животъ при слънчева свѣтлина.

Тукъ-таме въ ливадите сѫ изкопани дѣлбоки подземия, въ дъното на които човѣкъ остава съ впечатлението, че се намира въ напълно нормално унгарско село. Кѫщичкитъ сѫ измазани съ варъ. Сѫщите врати, прозорчета, сѫщите дѣрвени прегради между съседските кѫщи, сѫщите, малко тѣмни, стан съ селска покъщница и наредени край стенитѣ сѫдове както въ надземните селски постройки. Отпредъ кѫщата е украсена съ скулптурата на четири бивола, впрегнати за оранъ.

Стрѣмна стълбичка извежда отъ подземния дворъ, улица или площадъ на полето. Комините надъ полето иматъ нумериирани плочки. Управата е измислила този начинъ на нумериране, за да не могатъ пощенските раздавачи да изпадатъ въ затруднение.

Нищо отъ външния видъ на кѫщите или въ вѫтрешността на жилищата не издава, че тѣзи стени, огради, подове сѫ построени отъ обикновена земя. Всичко, обаче, е отъ глинеста, сбита прѣсть: само покритъ сѫ циментирани съ тухли и споени съ греди, за да се избѣгне просмукването на влагата и за да се поддържа тежестта на почвата и на минаващите отгоре коли.

Макаръ че будапещенци не знаятъ сѫществуването на това село съ около хиляда души жители, дѣржавните бирники не го е забравилъ. Отъ вѣкове селото редовно плаща данъци. Всѣка година то внася въ дѣржавната каса около 150,000 лева и то за данъкъ сгради. Това показва, че и подъ земята човѣкъ може да напредва.